

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έκτον κι' εικοστόν αριθμούμεν χρόνον
μέσα' στην κλειστήν γήν των Παρθενώνων.

Χίλια κι' ένακόσα δέκα
κι' έλα τα σαθρά πελέκα.

Τών όρων μας μεταβολή, ενδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—δκ' εδθείας προς έμέ.

Συνδρομή για κάθε χρόνο—δκτ' ό φράγκα ει ναι μόνο.

Γιά τα ξένα όμως μέρη—δέκα φράγκα και' στ' ό χέρι.

Δεκατίσσορες Αύγουστου,
έκλογη μεγάλου γούστου.

Χίλια σήμερα μετρώ κι' ένατό τριάντα τρία,
πετρελαίου τενεκές για την καθεμιά πατριά.

**Νίκη λαϊκή ήμέρα
κι' επανάστασις δευτέρα.**

Έπανάστασις και πάλι... πεύκο πέφτει, πεύκο τρέζει,
και λαός επαναστάτης με χαρά πανηγυρίζει,
κι' αλαλάζει με σημαίαις: για της στρούγγαις τενεκέ...
κόψ' τ'ό πεύκο, Κρητικέ.

Με τ'ό τρέξιμο του πεύκου πέφτουν προύχοντες τ'όνοι
κι' ό λαός ψηφί' ιδέα και σημαία γαλανή.
Κάτι νοιώθει στην ψυχή, κάτι φαίνεται πως θέλει,
τόν φτερόνουν Κρητικοί, τόν φτερόνουν Βενίζελοι,
κι' αλαλάζει με σημαίαις: για της στρούγγαις τενεκέ,
κόψ' τ'ό πεύκο, Κρητικέ.

Θέλει δόξα και θυσίαις σε προγόνων ιερά
κι' όι παλαιοί να γίνουν νέοι και να πάρουν φτερά.
Θέλει μέσ' από τ'ό στόμα να μην πέρνουν τ'ό ψωμί του
και να μην τσαλαπατούνε σαν σκουπίδι την τιμή του,
κι' αλαλάζει με σημαίαις: για της στρούγγαις τενεκέ,
κόψ' τ'ό πεύκο, Κρητικέ.

Έτσι φώναζαν κι' έκαμα τών χωριών τα κοντοβράκια,
σκαύρουν κι' από χαμηλά,
σκαύρουν κι' από ψηλά,
σκαύρουν κι' από τα Πευκάκια:
για της στρούγγαις τενεκέ,
κόψ' τ'ό πεύκο, Κρητικέ.

